

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1937—38 fremsatte Regeringen i Folketinget Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 (Oprettelse af en særlig Appelret) (Rigsdagstidende 1937—38, Tillæg A. Sp. 2649 ff., og Folketingets Forhandlinger Sp. 1382—85).

Forslaget henvistes efter første Behandling (Rigsdagstidende 1937—38, Folketingets Forhandlinger Sp. 2578—83, 2619—67, 2668—2740) til Udvalg (sammesteds Sp. 2740), der afgav Betænkning den 1. April 1938 (Rigsdagstidende 1937—38, Tillæg B. Sp. 2045 ff.).

Efter anden (Rigsdagstidende 1937—38, Folketingets Forhandlinger Sp. 4924—37, 5014—61) og tredje (sammesteds Sp. 5232—42) Behandling vedtoges Forslaget i noget ændret Skikkelse af Folketinget den 9. April 1938 (Rigsdagstidende 1937—38, Tillæg C. Sp. 1355) og oversendtes til Landstinget; Forslaget kom her til første Behandling (Rigsdagstidende 1937—38, Landstingets Forhandlinger Sp. 1278—1324) og henvistes til Udvalg (sammesteds Sp. 1325), der imidlertid ikke naaede at tilendebringe sit Arbejde inden Rigsdagssamlingens Slutning.

Det nu fremsatte Lovforslag tager sit Udgangspunkt i det af Folketinget i forrige Samling vedtagne, saaledes at nærværende Forslags § 1 svarer til det ældres § 1; § 2 til § 2; § 4 til § 3; § 5 til § 4; § 7 til § 5; § 8 til § 6; § 9 til § 7; § 10 til § 8; § 11 til § 9; § 12 til § 10; § 13 til § 11; § 14 til § 11 a; § 15 til § 12; § 16 til § 12 a; § 17 til § 13; § 18 til § 14; § 19 til § 15; § 20 til § 16 og § 21 til § 17.

Under Hensyn til, hvad der er fremkommet under Lovforslagets Behandling i Rigsdagen, i den juridiske Fagpresse — jfr. saaledes Højesteretspræsident, Dr. jur. Troels G. Jørgensens „Tilbageblik paa Appelretsforlaget“ i „Juristen“ 1938 Side 181 ff. — og i Henvendelser til Justitsministeriet — jfr. saaledes de nedenfor som Bilag optrykte Skrivelser af 9. April 1938 fra Retsplejeudvalget og af 29. Juni 1938 fra samtlige daværende Medlemmer af det juridiske Fakultet ved Københavns Universitet — har man imidlertid fundet det rettest inden Genfremsettelsen at underkaste Forslaget i dets Helhed en fornyet Overvejelse.

Man har derunder ført en Række Forhandlinger til forskellig Side og er herved

naaet til den Opfattelse, at medens selve Forslagets Grundlag bør bevares — hvorved særligt bemærkes, at Fakultetsmedlemmernes Henvendelse intet ses at indeholde, som ikke allerede fra anden Side har været fremført — er der forskellige Punkter, særlig vedrørende Rettens Sammensætning og Adgangen til Appel til Højesteret i Disciplinærsager, hvor det vil være rimeligt at imødekomme nogle af de Indvendinger, der er kommet frem.

Ministeriet har derhos kunnet tiltræde, at Rettens Navn ændres fra Appelret til Klageret (jfr. Ordføreren for Det konservative Folkeparti (Pürschel) i Folketingets Forhandlinger Sp. 5022—23, jfr. Sp. 5041).

I de følgende Bemærkninger, skal der nærmere redegøres for, hvilke Ændringer — udover den ovenfor omtalte Forskydning i Forslagets Paragraffer — det herved drejer sig om.

Til § 1.

Medens Appelretsforlaget i den i Folketinget vedtagne Skikkelse i Disciplinærsager lod Retten bestaa af de to som Medlemmer beskikkede faste Dommere, en Sagfører og to ligesom de øvrige Medlemmer for et Tidsrum af 10 Aar beskikkede egentlige Lægdommere, søger nærværende Forslag at imødekomme de fremkomne Ønsker om paa en Gang at sikre Retten den størst mulige Uafhængighed og Sagkundskab; den skal derefter bestaa af tre ordentlige Medlemmer, en Højesteretsdommer, en Landsdommer og en Underrettsdommer, saaledes at Retten i Disciplinærsager alene beklædes af disse, medens den i Genoptagelsessager yderligere tiltrædes af en Sagfører og en videnskabeligt uddannet Jurist, alle udpegede og beskikkede i Overensstemmelse med det tidligere Forslags Regler.

Til § 3.

Denne Bestemmelse er ny, foranlediget ved Forslagets Regler i § 15 om en udvidet Adgang til Genoptagelse af Straffesager, uagtet nye Beviser ikke er fremkommet, naar blot særlige Omstændigheder gør det overvejende sandsynligt, at de foreliggende Bevisligheder ikke har været rigtigt bedømt.

Det er fra flere Sider, saaledes af Venstres Ordfører i Landstinget (Rytter), Rigsdagstidende 1937—38, Landstingets Forhandlinger Sp. 1304—05, og i Retsplejeud-